

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 czerwca 2011 r. powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. kwoty 7.437,67 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2010 roku dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew – k. 2-5).

Sprzeciwem od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw – k. 68-71).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2008 roku w G. na skrzyżowaniu drogi krajowej (...) z drogą powiatową 2420 doszło do kolizji, w trakcie której uszkodzony został pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) należący do J. B.. Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) B. R., ubezpieczony w dacie zdarzenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone ruchem tego pojazdu w (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W..

(dowód: okoliczności niesporne; zaświadczenie o wypadku – k. 21)

Wskutek kolizji doszło m.in. do uszkodzenia błotnika tylnego lewego, listwy progowej prawej i dachu (panelu dachu) pojazdu marki H. (...). Uszkodzenia dachu oraz uszkodzenia innych elementów szkieletu nadwozia samochodu uzasadniały zakwalifikowanie dachu do wymiany.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie jest możliwe wykazanie, drogą wydzielenia z sumy kosztów poniesionych na naprawę pojazdu, wysokości kosztów celowych przywrócenia wyżej opisanych elementów do stanu przed szkody (byłoby to możliwe po złożeniu kalkulacji naprawy).

(dowód: opinia biegłego sądowego K. K. – k. 121-129; ustne wyjaśnienia biegłego K. K. złożone na rozprawie w dniu 10 stycznia 2014 roku – k. 187-188)

Uszkodzony pojazd marki H. (...) oddany został w celu naprawy do zakładu naprawczego prowadzonego przez (...) spółkę jawną z siedzibą w P.. Zakład naprawczy dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu i z tego tytułu wystawił J. B. dwie faktury:

- nr FV/BL/161/09 z dnia 9 marca 2009 roku na kwotę 131.129,50 złotych z tytułu sprzedaży części zamiennych;
- nr FV/BL/163/09 z dnia 10 marca 2009 roku na kwotę 17.358,99 złotych z tytułu materiału lakierniczego i robocizny (usługa blacharska i lakiernicza).

(dowód: okoliczności niesporne; protokół szkody w pojeździe – k. 32-35; dokumentacja zdjęciowa – k. 36-51; faktury VAT – k. 52-57)

Na podstawie łączącej J. B. oraz (...) spółkę akcyjną z siedzibą S. umowy ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, (...) spółka akcyjna z siedzibą S. decyzją z dnia 16 kwietnia 2009 roku przyznała i wypłaciła tytułem odszkodowania kwotę 148.488,49 złotych.

(dowód: okoliczność niesporna; polisa – k. 19-20; decyzja z dnia 16 kwietnia 2009 roku – k. 58; potwierdzenie przelewu – k. 59)

Pismem z dnia 9 lutego 2010 roku (...) S.A. w S. wezwwała (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. do zwrotu wypłaconej poszkodowanemu kwoty na podstawie art. 828 k.c. Pismo zostało wysłane przesyłką poleconą w dniu 10 lutego 2010 roku.

(dowód: pismo z dnia 9 lutego 2010 roku wraz z dowodem nadania – k. 60-63)

Pismem z dnia 6 kwietnia 2010 roku (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. przyznała odszkodowanie w kwocie 140.509,82 złotych brutto. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że odszkodowanie przyznano w oparciu o zweryfikowane faktury VAT nr (...) – zatwierdzona na kwotę 123.150,83 złotych brutto oraz faktura VAT nr (...) – zatwierdzona na kwotę 17.358,99 złotych brutto, tj. w całości. Pozwana podniosła, że w pierwszej fakturze umieszczono części nie ujęte w ocenie technicznej, tj. błotnik tylny lewy, listwa progowa prawa, 4,2 l oleju. W ocenie pozwanej nie można było również uwzględnić zaślepki felgi, która nie była uszkodzona oraz panelu dachu, który nie został wymieniony, co wynika z pomiarów lakieru po naprawie. Ponadto nie potrącono 30% amortyzacji na oponie koła.

(dowód: pismo z dnia 6 kwietnia 2010 roku – k. 64-65)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyżej opisane dokumenty oraz opinię biegłego sądowego K. K..

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 roku pominięto wnioski powódki zgłoszone w piśmie z dnia 6 kwietnia 2012 roku o: dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. B. na okoliczność zakresu uszkodzeń pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...), a zwłaszcza uszkodzenia takich elementów jak błotnik tylny lewy, listwa progowa, dach pojazdu, wskazania, czy uszkodzenia powstały w związku z kolizją drogową z dnia 20 czerwca 2008 roku, sposobu likwidacji szkody, wysokości otrzymanego odszkodowania. Ponadto postanowieniem z dnia 10 stycznia 2014 roku oraz o zobowiązanie (...) sp. jawnej do złożenia oświadczenia potwierdzającego, że zakład naprawczy dokonał wymiany dachu.

Zgodnie z art. 479¹² § 1 k.p.c. w pozwie powód jest obowiązany podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, że ich powołanie w pozwie nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. W tym przypadku dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie dwutygodniowym od dnia, w którym powołanie ich stało się możliwe lub wynikła potrzeba ich powołania.

Okoliczności, na które miały być przeprowadzone wyżej opisane dowody były sporne pomiędzy stronami już na etapie przedsądowym. Należy bowiem wskazać, że w piśmie z dnia 6 kwietnia 2010 roku pozwana bardzo dokładnie opisała, dlaczego nie wypłaciła dochodzonej pozewem kwoty, w szczególności zakwestionowała aby uszkodzenia błotnika tylnego lewego i listwy progowej były skutkiem wyżej opisanej kolizji drogowej, a także zakwestionowała fakt wymiany dachu uszkodzonego pojazdu (k. 64-65). W konsekwencji wszystkie te wnioski dowodowe mogły i powinny być zgłoszone już w pozwie.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2014 roku oddalono wniosek powódki o zobowiązanie pozwanej do złożenia akt szkody albowiem pozwana nie wskazała okoliczności, na które ma być ten dowód przeprowadzony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art.3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Stosownie do treści przepisu art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie zaś z brzmieniem art. 828

§ 1 i 2 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Stosownie do art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Z zestawienia zacytowanych przepisów wynika, że roszczenia odszkodowawcze mogą być w toku postępowania sądowego kierowane bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi, z którym zawarł stosowną umowę samoistny posiadacz pojazdu mechanicznego, którego kierujący w zawiniony sposób spowodował powstanie szkody.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła od pozwanej - jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy szkody zapłaty kwoty 7.437,67 złotych. Powódka podnosiła przy tym, iż za szkodę powstałą w samochodzie marki H. (...) o nr rej. (...) odpowiada kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...). Powódka legitymację do dochodzenia roszczenia wywodziła z zawartej z poszkodowanym umowy autocasco, na podstawie której wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 148.488,49 złotych, zaś pozwana zwróciła jej jedynie kwotę 140.509,82 złotych.

Pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz swojej odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę jako ubezpieczyciela OC sprawy szkody. Pozwana nie zaprzeczyła również aby w dacie szkody powódkę z poszkodowanym łączyła umowa autocasco, na podstawie której powódka wypłaciła kwotę 148.488,49 złotych. Ponadto strony zgodnie wskazały, że pozwana zrefundowała jedynie część tej kwoty w wysokości 140.509,82 złotych.

Pozwem objęta była jedynie część nie uiszczonej przez pozwaną kwoty (7.437,67 złotych) albowiem powódka w uzasadnieniu pozwu wyjaśniła, iż uznała zastrzeżenia pozwanej dotyczące oleju silnikowego, zaślepki felgi oraz amortyzacji opony w kwocie 541 złotych.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa podniosła tylko jeden zarzut – nie udowodnienie przez powódkę, że skutkiem kolizji było uszkodzenie błotnika tylnego lewego, listwy progowej prawej oraz dachu pojazdu. Ponadto pozwana zarzuciła, że panel dachu nie został wymieniony, o czym świadczyć ma badanie miernikiem grubości lakieru. W konsekwencji pozwana zakwestionowała wysokość szkody.

W celu wykazania swoich twierdzeń powódka zgłosiła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Biegły K. K. sporządził opinię, z której wynika, że wyżej opisane szkody, tj. uszkodzenie błotnika tylnego lewego, listwy progowej prawej i dachu (panelu dachu) powstały w związku z kolizją drogową z dnia 20 czerwca 2008 roku. Ponadto biegły wskazał, że uzasadniona była wymiana uszkodzonego dachu. Opinia ta jest opinią logiczną, kategorię logiczną i należyście uzasadnioną. Po złożeniu przez biegłego ustnych wyjaśnień żadna ze stron opinii nie kwestionowała, nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub dowodu z opinii innego biegłego.

Nie miała wpływu na rozstrzygnięcie konkluzja biegłego, iż nie jest możliwe wykazanie drogą wydzielenia z sumy kosztów poniesionych na naprawę pojazdu, wysokości kosztów celowych przywrócenia spornych elementów do stanu sprzed szkody. Szkada została naprawiona przez przedsiębiorcę zawodowo zajmującego się tego typu naprawami. Przedsiębiorca ten za naprawę wystawił dwie faktury. Pozwana nie podnosiła (ani tym bardziej nie udowodniła) aby wskazane w fakturach stawki były zawyżone w stosunku do stawek występujących na lokalnym rynku. Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że pozwana przed procesem zapłaciła całą kwotę dotyczącą kosztów robocizny (faktura VAT nr (...)). Przedmiotem tego procesu była więc wyłącznie szkoda w postaci konieczności zakupu części zamiennych, przy tym cena każdej z tych części wynika z faktury VAT nr (...). Nie było więc konieczne ustalanie kosztów robocizny

związanych z naprawą spornych części (koszty te nie były bowiem objęte pozwem). Ceny części zamiennych pozwana nie kwestionowała.

Bezasadny był zarzut pozwanej, iż nie doszło do wymiany dachu samochodu. Po pierwsze należy wskazać, że powódka na potwierdzenie tego złożyła wystawione przez zakład naprawczy faktury VAT, z których jednoznacznie wynika fakt wymiany dachu pojazdu. Pozwana nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych mających na celu wykazanie, że faktycznie do wymiany dachu nie doszło. Po drugie, z opinii biegłego wynika, że wymiana dachu była konieczna celem przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego. W związku z tym koszt wymiany dachu stałby się składnikiem należnego odszkodowania nawet wówczas, gdyby naprawy faktycznie nie dokonano.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody powyższego chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty pismem z dnia 9 lutego 2010 roku (nadany w dniu 10 lutego 2010 – k. 60-63). Mając na uwadze obrót pocztowy uzasadnione było żądanie zasądzenia odsetek od dnia 19 marca 2010 roku.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349). Na koszty poniesione przez powódkę składają się: opłata od pozwu w wysokości 372 złotych, wykorzystana część zaliczki na biegłego w wysokości 662,85 złotych, opłata skarbową w wysokości 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.217 złotych.